

Az új kereskedelmi miniszter.
A hivatalos lap tegnapi száma hozza a legfelsőbb királyi kéziratot, melylyel ő Felsége Wekerle Sándort a kereskedelmi miniszterium vezetésétől fölmenti, Lukács Bélát pedig kereskedelmi miniszterre kinevezi. A királyi kéziratok következőleg hangzanak:

I. Kedves Wekerle! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt a kereskedelmi miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetéséről, e megbízásban tett szolgálatainak elismerése mellett, ezennel felmentem.

Kelt Ischlben, 1892. évi június hó 16-án.
Ferencz József, s. k.

Gróf Szapáry Gyula, s. k.

II. Kedves Lukács! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt kereskedelmiügyi magyar miniszteremmé ezennel kinevezem.

Kelt Ischlben, 1892. évi június hó 16-án.
Ferencz József, s. k.

Gróf Szapáry Gyula, s. k.

BELFÖLD.

A berettyó-újfalui mandátum.
Nagyváradról írják, hogy a Csanády Sándor elhunytával megüresedett berettyó-újfalui kerület mandátumának jövő sorsa már is sok fejtegetést okoz a biharmegyei szabadelvű párt korifeusainak. Tanakodnak erősen, hogy ki volna alkalmas kormányparti jelölt, a kivel győzni tudnának. Szó van elsősorban Bethlen Aladár gróf élesdi nagybirtokosról s ha ő nem vállalkozna, Gajári Ödön, a Nemzet szerkesztője bir kilátással arra, hogy jelölni fogják. Az ellenek még nem mozog, de azért kétségtelen, hogy a függetlenségi és 48-as párt is léptet fel jelöltet, a ki e kerületben minden valószínűség szerint ezuttal is győzni fog. A függetlenségi és 48-as-párt körében eddig Pappszász Károly és Bay Lajos jelöltsége került szóba.

Lovas vartűzerek. A vartűzerek egy részének évek óta tervezett lovasítását már megkezdték. A lovasított századok az Uchatiusnál nagyobb s vontató ágyúkkal lesznek ellátva s várak védelmének kirohanásokra használhatók. A gellérthegy-i citadellában levő vartűzesség egy századát most látták el lovakkal és a kellő felszereléssel s már bele is kezdtek a lovas gyakorlatokba.

Temérdek arany. A »P.—r. LId« értesülése szerint tegnapelőtt a magyar államkincstár részére 45 métermáza arany érkezett a fővárosba katonai kíséret mellett. A temérdek arany éjeire a józsefvárosi pályaudvarban maradt és csak tegnap reggel szállították át a pénzügyminiszteriumba.

KÜLFÖLD.

Hirsch báró balsikere. Meg volt már írva több ízben, hogy a délamerikai zsidótelepítés különböző okoknál fogva nem sikerült. Ennek a balsikernek bizonyossága az alábbi brémai távirat is. A Baltimore nevű postagözönsön százharminczhét orosz-zsidó gyarmatos érkezett ide Argentiniából, Mauricia gyarmatról, mindnyájan a legnyomorultabb állapotban. Azt beszélik a szerencsétlenek, hogy kesere az ottani gyarmatosok sorsra: úgy bannak velök, mintha rabzolgák volnának, katonákkal üheltetnek rájuk, verést kapnak. Most Hirsch báró rendelkezéséből hozták vissza őket Európába.

Feridun bey esete. Ugy látszik, Feridun bey, belgrádi török nagykövet esetének

A „DEBRECZENI“ TÁRCZAJA.

A PÓRULJÁRT HASBESZÉLŐ.

(Tragikomikus történet.)

Írta: Mártonffy Imre.

Szajás Muki egy napon arra a felfedezésre jutott, hogy ő hasbeszélő. Ha végig ment az utcán, boldogabbnál boldogabb csinyeket vitt véghez. — Alig mult el nap, hogy valakit ne bosszantott volna. Egyszer kiment a piacra s a kofákat holtra ijesztette; rájuk fogta, hogy a halak beszélnek, a tyukok énekelnek, a malacok nevetnek és a kakasok rőfögnek és több ehhez hasonló csinyeket produkált hasbeszélői művészetével. De különös nagy tehetséget fejtett ki a kutyaugatásban és a macskanyávogásban. Ebben csakugyan ritkította pártját. Mindegyiket tudta utánozni... a sárga kandurt, mikor meghütötte magát, ép oly mesterileg utánozta, mint az elkényeztetett tigrismacska, mely anyja után vágyakozott vékony, sóprán-hangon... szval a macskák zeneköltészetében otthonos volt.

Egy este, midőn lámpáját eloltta, hogy lefeküdjék, igen jó gondolat ötölt agyába. Mellette, tőszomszédságában lakott Köcsög Tóbiás, egy ideges természetű aglegény, ki jobban borzadt a macskanyávogástól, gyermekirástól, mint a jámbor polgár a végrehajtótól. Ezt a szegény Köcsögöt szemelte ki áldozat gyanánt Szajás Muki.

Az ördögös hasbeszélő lesemfordált a lépcsőn — mindketten az emeleten laktak — kinyitotta a kaput és kívülről bezárta, ne hogy Köcsög kijöhessen. Aztán a jámbor aglegény ablaka alá sompolygott s az utcán felhalmozott kövek és téglák közé bujt. Tervét hamar-

osan lesz olyan komoly folytatása, mint sokan hitték. A nagykövetet, a ki hirtelen eltávozott Belgrádból, mert hite szerint összeesküvéseket szöttek élete ellen és mert a belügyminiszter, kitől segítséget kért, elutasította őt, — mint Belgrádból táviratozzák — Brüsszelbe helyezték át követnek. És ezzel valószínűleg vége is szakad a Belgrádban nagy feltűnést keltett esetenek.

A legkatholikusabb Franciaországban statisztikai adatok szerint a mult évben az újszülöttek közül 25%-ot nem kereszteltek meg, a temetések 25 százalékánál pap nem vett részt és a házasságok 25 százalékára nem kérték az egyházi áldást.

Tallózás.

(Nyári színház Debreczenben. — Mit kellett volna okkupálni? — Selyemkendő keresetük. — A főkapitány keservei. — A kulturharcz. — A kolera. — Furdőre kellenket!)

Nyári színház akarnak építeni Debreczenben, egy olyan városban, — honnan nyáron mindenkit megkerget a por és az ivóviz hiánya.

A történelmi hangverseny anyagi kudarcza ismét megerősített bennünket azon meggyőződésünkben, hogy Debreczenben ez idő szerint még semmi szükség nincs nyári színházra. A debreczeni nyári közönség igényeit teljesen kielégíti — a zengeráj!

A történelmi hangverseny egyuttal arról is meggyőzött bennünket, — hogy a németnek sohase volt valami nagy böcsülete Magyarországon!

A román testvérek nem férnek a bőrükbe. Folytonosan izgatnak Magyarországot ellen s a magyar nemzetet szeretnék eltörölni a föld színeről.

Most látszik, hogy milyen nagy baklövés volt Bosznia okkupációja. — Nem Boszniát, hanem Romániát kellett volna okkupálni. Románia jóval gazdagabb is, mint Bosznia, e mellett pedig a muszka országnak használja a Balkán félszigetre. — Románia okkupálásával megszűntek volna a magyar nemzet elleni izgatások s Oroszországnak is útját állottuk volna, mert a Balkán-félszigetnek nem Bosznia, hanem Románia a kulcsa.

Ugyanannyi joggal és áldozattal, mint a mennyivel a köves Boszniát okkupáltuk, — bátran okkupálhattuk volna Romániát is.

Az alábbi pikáns történetet csak sub rosa mondjuk el:

Színhely: lapunk szerkesztősége. Idő: délelőtt 10 óra.

Beállit hozzánk egy kis pinczér fiú s azt mondja:

- Tessék ide adni a selyem-kendőt!
- Miféle selyemkendőt?!
- Hát a mit a kisasszony itt hagyott!
- Itt? Miféle kisasszony?
- X. Y. kisasszony, a zengerájból.
- Maga fráter téved. A mi szerkesztőségünk tagjai — Möricz Pali kivételével — nős emberek. Mi nem szoktunk zengernők

san elkészítette. Megköszörlte torkát és egy peszsimista kandur halk panaszhangját hallatta. Körülötte mély csend honolt s a fura hangok messze elhangzottak. Muki buzgón nyávogott. Erre Köcsög dühösen ugrott az ablakhoz, kinyitotta és kidugta fejét. Fehér, házi sapkája és éjjeli kosztümje kísérteties színben tüntették fel. A macskák bizonyára érelműlve rohantak volna el hanyatt-homlok.

— Átkozott macskája! kiáltá dühösen. Az ember még a szemét se hunyhatja be. Kss! Kss! Kss!

Szajás Muki meglapult a téglák közé mint egy nyul s alig bírta nevetését visszafojtani. Aztán néhány siralmas hangot hallatva elnémult, mintha a kandur családja reményében, visszavonult volna.

Köcsög Tóbiás betette az ablakot és visszafeküdt agyába. Alig hunyta le szemét, midőn alant újra megkezdte a hangversenyt Muki... ezuttal a fiatal macskák sóprán hangján. Ez valóban megható volt. Az ablak újra kinyílt és az aglegény ismét kidugta fejét.

— Csak tudnám, hogy hol vagy! kiáltá a kétségbeesett aglegény. Nesze, ez legyen a tied! E szavakkal egy csizmahúrót dobott a képzelt macska felé. Szajás Muki fájdalmas nyöszörgést hallatott.

— Oly igazán, minthogy élek, holnap megmér, ezek! kiáltá az aglegény a sötét utcára nézve, vajjon merre osont el a macska. Ismételen panaszos vonítás volt a válasz.

— Micsoda? Még itt vagy? dühöngött Köcsög magánkivál — és egy kefe repült a láthatlan macska felé!

Szajás Muki oly ordítással felelt, mintha Köcsög eltalálta volna a macskát, aztán mesterileg utánozta a zajt, mintha a macska felmászna a kövekre.

utan szaládgálni. Hát te, Pali, nem tudsz valamit a selyemkendőről?

— Pál ur is tiltakozik. Ő most nagyon szolid ember, — nem jár ő vendéglőbe se, nemhogy zengerájba járna, hol könnyen elbotlik a fiatal ember.

Világos tehát, hogy tévedés van a dolgan s jogtalanul keresik rajtunk a selyemkendőt. Megindítottuk a nyomozást s ki is sült, hogy a pinczér-gyerek ajtót tévesztett, nem hozzánk, — hanem egy másik házba kellett volna mennie, — hol egy fiatal ur csakugyan tudott is valamit — a selyemkendőről.

Ördög vigye el a kis tacska! Ganymedest, — még majd hirbe kevert bennünket!

Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány nagyon megbánta, hogy lemondott a tüzoltó főparancsnokságról, — mert most ő kapott volna a török szultántól érdemjelt és nem Szikszay Gyula.

Csak sohasem tudja az ember, hogy mikor rontja el a szerencsét! — elmélkedik magában a főkapitány s egy spritzer mellett ábrándozik a Dardanellák vizéről, török szultán szerialjáról, melyet ő még csak kívülről seláthatott!...

A méltóságos főrendek bejelentették a kulturharczot. Azt akarják, hogy a jelenlegi törvényt változtassák meg s ez után a vegyes házasságban élő szülők maguk határozzák meg, hogy gyermekeik milyen vallásban neveltessenek.

A szülők jogára hivatkoznak. Milyen szép érv ez! A kath. papok nem akarják az által egyebet elérni, mint a most törvénytelenül szedett reversálisokat törvényesekké tenni!

Már pedig csak akkor intézkedjenek a keresztelezésről, — ha maguk is megházasodnak!

A kolera, az emberiség réme, a muszák közt pusztit leginkább.

Jut is, marad is; gondolja magában az okos kaszás!

Kedves ferjecsém — eseng az asszonyka — itt lenne már az ideje, hogy mi is furdőbe mennénk. Mikor indulhatunk?

— Majd, ha f a g y! feleli mogorván a férj, ki még mostanáig se tudta kiizzadni a tavalyi furdőzés árát.

Sarló.

Határidő-naptár.

- Julius 28. Városi közgyűlés.
- Julius 31. Az iparos ifjúság önképző egyetelének közgyűlése.
- Aug. 1. A zónai főbehozatala a közgazgatásban.
- Aug. 15. Az építő iparosok faáru beszerzési szövetkezetének alakuló közgyűlése.
- Aug. 23. Egyházkerületi közgyűlés kezdete.

Ezuttal elmenekült, gondolja az aglegény. Legalább mára megszabadultam tőle.

Ezzel az ablakot betette. Két-három perc múlva Szajás egy vén kandur basszus hangján kezdett nyávogni. A nőstény macska sóprán hangján válaszolt reá, majd mindketten egyszerre kezdtek duettezni. Ez oly iszonyu zene volt, hogy a hallgatónak okvetlen ég felé állt a haja.

Az ablak harmadszor nyílt ki s harmadszor dugta ki fejét a boldogtalan aglegény.

— Ez már mégis iszonyatos valami... ezt nem tűrhetem, egész éjjeli nyugalmam oda! Átkozott macskája!

Szajás Muki valóságos fülbemászó kettős hangot hallatott.

— Ah, ez borzasztó! Most már ketten vannak! kiáltá Köcsög búsúlten. Ugy látszik, harczkészen állanak... ez szép mulatság lesz! Nem, ezt nem hagyom úgy, majd elveszem a kedveteket!

E szavakkal tele korsót vagdalt a képzelt két macska felé, de alig tört össze a jobb sorsra érdemes edény, midőn Muki hosszu, fájdalmas nyávogásba tört ki.

— Csakugyan, most jól eltaláltam! Csak volna legalább egy hallóvető revolverem, tudom egyik se menne többé haza! mondá Köcsög Tóbiás.

Szajás Muki pedig élénk nyávogást folytatott alant. Két macska jajgatott, nyávogott, duruzsolt s a hangverseny valóban borzalmas, hajmeresztővé kezdett válni minden érzéséges dobhártya előtt.

— Ez mindig cifrább lesz! káromkodik Köcsög. Nem marad egyebb hátra, mint hogy lemenjek és egy jókora doronggal szíjjel verjem az ocsmány állatokat!

Köcsög gyertyát gyújtott s ekkor Szajás

Ujdonságok.

* **Csendőrök és aratók harcza.** A tamásii zendülésről újabb részleteket jelentenek, melyek szerint az összeütközés nem volt oly borzasztó, mint az első távirat jelentette. Wagner őrsvezető nem halt meg, de három társával együtt könnyebben megsebesült. A munkások közül csak egyet ötek meg, négyen súlyosan, többen súlyosan megsebesültek. A véres esetről még a következőket jelentik: Stern Gyula tamásii bérlő szerződést kötött száználvezven munkással, a melynek értelmében ezeknek a buza learatása után az egész búkkönytermést is le kellett vágniok. A munkások beleegyeztek ebbe. Elsején kezdtek az aratást és egész vasárnapig minden baj, minden panasz és zugolódás nélkül folytatták. Vasárnap akadt néhány ember, a ki nem akarta a munkát folytatni. Megkérték a bérlőt, hogy szállíttassa be a rájuk eső részt Nagyváradra. Ezt a kérelmüket nem teljesítették. A munkások most már nem engedtek és titokban Rójtra mentek, hogy onnan hozzanak fuvarosokat, a kik szállítsák a gabonát. A bérlő alkudozni kezdett velük. — Zabos bükköny helyett tiszta búzát akart nekik adni és azt is megmondotta, hogy ha akad olyan, a ki a reája eső részt nem akarja átvenni, akkor ezt megváltják tőle készpénzen. Az alkudozás kárba veszett. A munkások most, hogy tárgyalni kezdték velük, vérszemet kaptak és volt közöttük néhány ember, a ki bujtogatott, izgatott és minden áron arra törekedett, hogy egyezés ne jöhessen létre. A főkolompus Szekendi Gusztáv volt, a ki Nagyváradon letartóztatták a csendőrök és a ki kivitték Tamásira, hogy jelen legyen az ott tartott vizsgálatnál. Ez az ember maga is csendőr volt még kevéssel ezelőtt és nagy hangon buzditotta társait: Ne féljete! Az embernek egy élete, egy halála! — Segitettek neki az izgatásban Peryés Péter, a ki a csendőrőrsvezető a gyónlött, — Juhász Gyula, Kapusi, Eperjesi, Rác és Pórtelki, kik többnyire nagyváradi emberek. — A rojti szekeret meg is érkeztek a tamásii pusztára és az elégtellen munkások kezdték buzájukat a szekerekre rakni. — Javában folyt a munka, mikor Ugráról megérkeztek a csendőrök Wagner őrsparancsnok vezetésével. A csendőrök meg akarták akadályozni, hogy az aratók eltávozhassanak. Felszóltották a munkásokat, hogy folytassák a munkát ne távozzanak el, de a munkások nem is hederítettek a csendőrökre és csak rakták a gabonát a szekerekre. Juhász felült az első kocsi, megragadta a gyeplő szarát és hajítani kezdett. A lovak elindultak és ekkor eldőrdült az első lövés, mely leterítette az egyik lovat. Ekkor kezdődött a véres küzdelem. A feldühödött nép Wagner őrsvezetőt kaszakkal megrohanta és az egyik arató mély szurást ejtett rajta. A csendőröknek most már saját védelmükről kellett gondoskodniok. Körbe állottak, hátaikat egymásnak vetették és löni kezdték. Rövid pár perc alatt negyvenkét lövés esett és csak akkor futott széjjel a nép, csak akkor tért észre, a mikor látta, hogy halottja van a küzdelemnek. Hat órákor este ért véget a zendülés. A zavargók közül Peryés Péter meghalt, két golyó mellén hatolt keresztül s négyen súlyosan és igen sokan könnyen sebesültek meg. Wagner őrsvezető, a ki kaszával megszurta, — nem halt meg, de sebe életveszélyes. Rajta kívül még három csendőr sebesült meg súlyosan. Bike vizsgálobőr, Genton kir. alügyész, Berkovics dr. és még több orvos a helyszínére mentek, hogy megindít-

jönak látta elszelni s felment lakására. Ablakból leste, mint keresi a szegény aglegény vékony, éjjeli kötőseben, égő gyertyával a képzelt macskákat, s hallotta, mint káromkodott, midőn semmit se talált.

Ez volt a kezdet. Ettől fogva Szajás Muki minden este 11 órákor Köcsög ablaka alá bujt és macskaduettel kedveskedett neki, még pedig mindig a javából. A szegény aglegény átkozódott és dühöngött. — Hajkefe, ócska cipők, üres sörös üvegek, tintás üveg csak úgy repültek le a sötétségbe, végre egy napon szobája majdnem üres volt, már nem volt mit ledobálni. Szajás Muki megelégette a tréfát, meg aztán attól tartott, hogy a repülő jóságok közül egyik czélt téveszthet és őt találja el. Egy este néhány barátját hívta magához vacsorára és egy kis mulatságra. Tíz órára már bevégezték a vacsorát, ekkor fellált Szajás Muki s mivel a többiek is kitűnő és emelkedett hangulatban voltak, bálmulva hallgatták tervét. Ő egyelőre nem szólt egyebet, csak azt mondta: »Fiúk, akartok-e jót nevetni?« Mire mind beleegyeztek és alig várták a mulatság kezdetét. Muki csupa óvatosságból levette cipőjét és lassan lement a lépcsőn. Társai egyenkint követtek, hognye, hiszen még sohase nevettek akkorát, mint ma. Azonban Köcsög sem maradt vesztég. Szerzett magának nagy titokban egy idomított kutyát, a mely a legelső »uczcu« szóra igrálmatlanul megtámadott minden előt, a mi utjába került. Ezzel a derek állattal akarta amugy istenesen lefűlletni a koncertező macskákat. Kapuzás után Köcsög Tóbiás ajtáját eltorlaszolták mindenféle eszközökkel, ne hogy kijöhessen. Muki aztán az aglegény ablaka alá ment a szokott helyre, s barátait vagy husz lépésnyi távolban elhelyezte s figyelmeztette,

székelték a gabonát. A bérlő alkudozni kezdett velük. — Zabos bükköny helyett tiszta búzát akart nekik adni és azt is megmondotta, hogy ha akad olyan, a ki a reája eső részt nem akarja átvenni, akkor ezt megváltják tőle készpénzen. Az alkudozás kárba veszett. A munkások most, hogy tárgyalni kezdték velük, vérszemet kaptak és volt közöttük néhány ember, a ki bujtogatott, izgatott és minden áron arra törekedett, hogy egyezés ne jöhessen létre. A főkolompus Szekendi Gusztáv volt, a ki Nagyváradon letartóztatták a csendőrök és a ki kivitték Tamásira, hogy jelen legyen az ott tartott vizsgálatnál. Ez az ember maga is csendőr volt még kevéssel ezelőtt és nagy hangon buzditotta társait: Ne féljete! Az embernek egy élete, egy halála! — Segitettek neki az izgatásban Peryés Péter, a ki a csendőrőrsvezető a gyónlött, — Juhász Gyula, Kapusi, Eperjesi, Rác és Pórtelki, kik többnyire nagyváradi emberek. — A rojti szekeret meg is érkeztek a tamásii pusztára és az elégtellen munkások kezdték buzájukat a szekerekre rakni. — Javában folyt a munka, mikor Ugráról megérkeztek a csendőrök Wagner őrsparancsnok vezetésével. A csendőrök meg akarták akadályozni, hogy az aratók eltávozhassanak. Felszóltották a munkásokat, hogy folytassák a munkát ne távozzanak el, de a munkások nem is hederítettek a csendőrökre és csak rakták a gabonát a szekerekre. Juhász felült az első kocsi, megragadta a gyeplő szarát és hajítani kezdett. A lovak elindultak és ekkor eldőrdült az első lövés, mely leterítette az egyik lovat. Ekkor kezdődött a véres küzdelem. A feldühödött nép Wagner őrsvezetőt kaszakkal megrohanta és az egyik arató mély szurást ejtett rajta. A csendőröknek most már saját védelmükről kellett gondoskodniok. Körbe állottak, hátaikat egymásnak vetették és löni kezdték. Rövid pár perc alatt negyvenkét lövés esett és csak akkor futott széjjel a nép, csak akkor tért észre, a mikor látta, hogy halottja van a küzdelemnek. Hat órákor este ért véget a zendülés. A zavargók közül Peryés Péter meghalt, két golyó mellén hatolt keresztül s négyen súlyosan és igen sokan könnyen sebesültek meg. Wagner őrsvezető, a ki kaszával megszurta, — nem halt meg, de sebe életveszélyes. Rajta kívül még három csendőr sebesült meg súlyosan. Bike vizsgálobőr, Genton kir. alügyész, Berkovics dr. és még több orvos a helyszínére mentek, hogy megindít-

székelték a gabonát. A bérlő alkudozni kezdett velük. — Zabos bükköny helyett tiszta búzát akart nekik adni és azt is megmondotta, hogy ha akad olyan, a ki a reája eső részt nem akarja átvenni, akkor ezt megváltják tőle készpénzen. Az alkudozás kárba veszett. A munkások most, hogy tárgyalni kezdték velük, vérszemet kaptak és volt közöttük néhány ember, a ki bujtogatott, izgatott és minden áron arra törekedett, hogy egyezés ne jöhessen létre. A főkolompus Szekendi Gusztáv volt, a ki Nagyváradon letartóztatták a csendőrök és a ki kivitték Tamásira, hogy jelen legyen az ott tartott vizsgálatnál. Ez az ember maga is csendőr volt még kevéssel ezelőtt és nagy hangon buzditotta társait: Ne féljete! Az embernek egy élete, egy halála! — Segitettek neki az izgatásban Peryés Péter, a ki a csendőrőrsvezető a gyónlött, — Juhász Gyula, Kapusi, Eperjesi, Rác és Pórtelki, kik többnyire nagyváradi emberek. — A rojti szekeret meg is érkeztek a tamásii pusztára és az elégtellen munkások kezdték buzájukat a szekerekre rakni. — Javában folyt a munka, mikor Ugráról megérkeztek a csendőrök Wagner őrsparancsnok vezetésével. A csendőrök meg akarták akadályozni, hogy az aratók eltávozhassanak. Felszóltották a munkásokat, hogy folytassák a munkát ne távozzanak el, de a munkások nem is hederítettek a csendőrökre és csak rakták a gabonát a szekerekre. Juhász felült az első kocsi, megragadta a gyeplő szarát és hajítani kezdett. A lovak elindultak és ekkor eldőrdült az első lövés, mely leterítette az egyik lovat. Ekkor kezdődött a véres küzdelem. A feldühödött nép Wagner őrsvezetőt kaszakkal megrohanta és az egyik arató mély szurást ejtett rajta. A csendőröknek most már saját védelmükről kellett gondoskodniok. Körbe állottak, hátaikat egymásnak vetették és löni kezdték. Rövid pár perc alatt negyvenkét lövés esett és csak akkor futott széjjel a nép, csak akkor tért észre, a mikor látta, hogy halottja van a küzdelemnek. Hat órákor este ért véget a zendülés. A zavargók közül Peryés Péter meghalt, két golyó mellén hatolt keresztül s négyen súlyosan és igen sokan könnyen sebesültek meg. Wagner őrsvezető, a ki kaszával megszurta, — nem halt meg, de sebe életveszélyes. Rajta kívül még három csendőr sebesült meg súlyosan. Bike vizsgálobőr, Genton kir. alügyész, Berkovics dr. és még több orvos a helyszínére mentek, hogy megindít-

jönak látta elszelni s felment lakására. Ablakból leste, mint keresi a szegény aglegény vékony, éjjeli kötőseben, égő gyertyával a képzelt macskákat, s hallotta, mint káromkodott, midőn semmit se talált.

Ez volt a kezdet. Ettől fogva Szajás Muki minden este 11 órákor Köcsög ablaka alá bujt és macskaduettel kedveskedett neki, még pedig mindig a javából. A szegény aglegény átkozódott és dühöngött. — Hajkefe, ócska cipők, üres sörös üvegek, tintás üveg csak úgy repültek le a sötétségbe, végre egy napon szobája majdnem üres volt, már nem volt mit ledobálni. Szajás Muki megelégette a tréfát, meg aztán attól tartott, hogy a repülő jóságok közül egyik czélt téveszthet és őt találja el. Egy este néhány barátját hívta magához vacsorára és egy kis mulatságra. Tíz órára már bevégezték a vacsorát, ekkor fellált Szajás Muki s mivel a többiek is kitűnő és emelkedett hangulatban voltak, bálmulva hallgatták tervét. Ő egyelőre nem szólt egyebet, csak azt mondta: »Fiúk, akartok-e jót nevetni?« Mire mind beleegyeztek és alig várták a mulatság kezdetét. Muki csupa óvatosságból levette cipőjét és lassan lement a lépcsőn. Társai egyenkint követtek, hognye, hiszen még sohase nevettek akkorát, mint ma. Azonban Köcsög sem maradt vesztég. Szerzett magának nagy titokban egy idomított kutyát, a mely a legelső »uczcu« szóra igrálmatlanul megtámadott minden előt, a mi utjába került. Ezzel a derek állattal akarta amugy istenesen lefűlletni a koncertező macskákat. Kapuzás után Köcsög Tóbiás ajtáját eltorlaszolták mindenféle eszközökkel, ne hogy kijöhessen. Muki aztán az aglegény ablaka alá ment a szokott helyre, s barátait vagy husz lépésnyi távolban elhelyezte s figyelmeztette,

székelték a gabonát. A bérlő alkudozni kezdett velük. — Zabos bükköny helyett tiszta búzát akart nekik adni és azt is megmondotta, hogy ha akad olyan, a ki a reája eső részt nem akarja átvenni, akkor ezt megváltják tőle készpénzen. Az alkudozás kárba veszett. A munkások most, hogy tárgyalni kezdték velük, vérszemet kaptak és volt közöttük néhány ember, a ki bujtogatott, izgatott és minden áron arra törekedett, hogy egyezés ne jöhessen létre. A főkolompus Szekendi Gusztáv volt, a ki Nagyváradon letartóztatták a csendőrök és a ki kivitték Tamásira, hogy jelen legyen az ott tartott vizsgálatnál. Ez az ember maga is csendőr volt még kevéssel ezelőtt és nagy hangon buzditotta társait: Ne féljete! Az embernek egy élete, egy halála! — Segitettek neki az izgatásban Peryés Péter, a ki a csendőrőrsvezető a gyónlött, — Juhász Gyula, Kapusi, Eperjesi, Rác és Pórtelki, kik többnyire nagyváradi emberek. — A rojti szekeret meg is érkeztek a tamásii pusztára és az elégtellen munkások kezdték buzájukat a szekerekre rakni. — Javában folyt a munka, mikor Ugráról megérkeztek a csendőrök Wagner őrsparancsnok vezetésével. A csendőrök meg akarták akadályozni, hogy az aratók eltávozhassanak. Felszóltották a munkásokat, hogy folytassák a munkát ne távozzanak el, de a munkások nem is hederítettek a csendőrökre és csak rakták a gabonát a szekerekre. Juhász felült az első kocsi, megragadta a gyeplő szarát és hajítani kezdett. A lovak elindultak és ekkor eldőrdült az első lövés, mely leterítette az egyik lovat. Ekkor kezdődött a véres küzdelem. A feldühödött nép Wagner őrsvezetőt kaszakkal megrohanta és az egyik arató mély szurást ejtett rajta. A csendőröknek most már saját védelmükről kellett gondoskodniok. Körbe állottak, hátaikat egymásnak vetették és löni kezdték. Rövid pár perc alatt negyvenkét lövés esett és csak akkor futott széjjel a nép, csak akkor tért észre, a mikor látta, hogy halottja van a küzdelemnek. Hat órákor este ért véget a zendülés. A zavargók közül Peryés Péter meghalt, két golyó mellén hatolt keresztül s négyen súlyosan és igen sokan könnyen sebesültek meg. Wagner őrsvezető, a ki kaszával megszurta, — nem halt meg, de sebe életveszélyes. Rajta kívül még három csendőr sebesült meg súlyosan. Bike vizsgálobőr, Genton kir. alügyész, Berkovics dr. és még több orvos a helyszínére mentek, hogy megindít-

jönak látta elszelni s felment lakására. Ablakból leste, mint keresi a szegény aglegény vékony, éjjeli kötőseben, égő gyertyával a képzelt macskákat, s hallotta, mint káromkodott, midőn semmit se talált.

Ez volt a kezdet. Ettől fogva Szajás Muki minden este 11 órákor Köcsög ablaka alá bujt és macskaduettel kedveskedett neki, még pedig mindig a javából. A szegény aglegény átkozódott és dühöngött. — Hajkefe, ócska cipők, üres sörös üvegek, tintás üveg csak úgy repültek le a sötétségbe, végre egy napon szobája majdnem üres volt, már nem volt mit ledobálni. Szajás Muki megelégette a tréfát, meg aztán attól tartott, hogy a repülő jóságok közül egyik czélt téveszthet és őt találja el. Egy este néhány barátját hívta magához vacsorára és egy kis mulatságra. Tíz órára már bevégezték a vacsorát, ekkor fellált Szajás Muki s mivel a többiek is kitűnő és emelkedett hangulatban voltak, bálmulva hallgatták tervét. Ő egyelőre nem szólt egyebet, csak azt mondta: »Fiúk, akartok-e jót nevetni?« Mire mind beleegyeztek és alig várták a mulatság kezdetét. Muki csupa óvatosságból levette cipőjét és lassan lement a lépcsőn. Társai egyenkint követtek, hognye, hiszen még sohase nevettek akkorát, mint ma. Azonban Köcsög sem maradt vesztég. Szerzett magának nagy titokban egy idomított kutyát, a mely a legelső »uczcu« szóra igrálm

Jok.

A költők harca. A szellemeket jelentőseknek nem volt a hírrel jelentette. Meg, de három eszesül. A munkások meg, négyen susebesültek. A véletlen jelentik: Stern költőt szavazták értelmében az egész büki. A munkások kezdték az aratást, minden panasz. Vasárnap akadt akarta a munkát, hogy szálltassa. Ez a képmunkások most a Rótra mentek, sokat, a kik szaladkozni kezdett. Nyitott tiszta buzát megmondotta, hogy részt nem vesztek. A munkások kezdték velük, zották néhány ember és minden aron. Gusztáv volt, a csendörök és jelen legyen az ember maga is. Az emberek! Az em. Segitettek a kitér. Juhász és Pörteleki. emberek. munkások kezdet. Javában megérkeztek a tanácsok vezetések akadályozni, sanak felszólított. munkások nem is he. csak rakták a g. az első k. és hajtani. és ekkor eld. terítette az egyik veres küzdelem. A szavazott kaszakkal. mely szurást ej. most már saját védel. Körbe állottak, és lóni kezdet. meggyenként lövés. a nép, csak. halottja. este érte vé. köztül Pernyés. ellen hatolt kereszt. sokan könnyen. a kit ka. h. meg. de se. három csendör. vizsgálgató, Gent. dr. és még több. hogy megindit-

ent lakására. Ablaszegény agglagény. gyertyával a kepmint káromkodott, aki minden este 11. és macska. meg pedig mindig a. atkozódott és dü. zípók, üres sörös. repültek le a s. szobájára majdnem ledobálni. Szajás meg aztán attól tar. közlül egyik czelt. este néhány ba. rára és egy kis. bevégeztek a va. Muki s mivel a. edette hangulatban. Ö egyelőre. zt mondta: „Fiuk, mind beleegyez. kezdetét. Muki zípóját és lassan. nyent követtek. nevettek akkorát, sem maradt veszt. an egy idomított. ucezu. szóra. minden előt, a mi. állattal akarta. koncertező macs. Tóbiás ajtaját el. zókkel, nehogy ki. zegény ablaka alá. aratait vagy husz. s figyelmeztette,

sák a vizsgálatot. Pernyést felboncolták Berkovics és Nemes orvosok. Melén két sebet a vállán pedig egyet találtak és konstataáltak, — hogy a golyók keresztülhatoltak a testén. — A vándorok közül százhat munkást erős csendőri fedezettel Nagyváradra kísérték.

A szalacsi jósasszony. Dobozy Mihály érmihályfalvai főszolgabíró jelentést küldött be a biharmegyei alispánhoz, melyben a híressé vált szalacsi asszonyról következőket mondja: Foglalkozása az, hogy a tudatlannak jósol. Hogy ezt pénzért teszi-e vagy ingyen, nem tudni bizonyosan. Annyi áll, hogy mindenkinél tetszésére bízza, hogy ha ad, mennyit adjon s ez képezi jövedelemforrását. Leginkább a holtakról beszél s a rokonoknak elmondja, mit csinál az elhunyt a másvilágon. A távoli községekből is sokan járnak hozzá. Úgy látszik, hogy vallásröjgő s gyenge elméjű, ami többször kitűnt, mikor a margittai járásbírósnál kihallgatva volt. A jelentés azáltal végződik, hogy legjobb volna megfigyelés végett a szalacsi asszonyt tébolydába vinni.

Tulzufolt iskolák. H. Nánáson — mint lapunknak írják, az iskolák még nincsenek eléggé rendezve. Különös egy fiú és leány-osztály az, melyekben a tanulók száma 130—140-re is felemelkedik s a gyermekek szűk tanteremben vannak összezúfolva, noha az 1868 XXXVIII-ik t. cz. 80 tanulónál többet nem enged meg egy osztályban. Néhai Kiss József tanfelügyelő is sürgette már ezen osztályok szétválasztását, de arról az egyháztanács mindez ideig nem gondoskodott. Ohajtandó, hogy a jelenlegi tanfelügyelő ur is terjessze ki figyelmét ezen iskolákra s úgy a tanulók egészsége, mint a tanítás sikerének czéljából szerezzen érvényt a törvénynek!

Hangverseny. Mándoky Béla, a debreczeni színház nyugdíjazott tagja — mint már említettük — a debreczeni színház nyugdíj-intézete javára nagy érdekű hangversenyt rendez aug. 6-án a Bika-szálloda dísztermében. A műsor a lehető legváltozatosabb lesz s nagy élvezetet fog nyújtani a közönségnek. Közreműködnek a hangversenyen: Dalnoki Béni, a m. kir. operaház tagja, Kocsis Etel a tehetséges ifjú énekesnő, a szegedi színház tagja, Friedmann Kornélia és Hirsch Jenny kasszasszonyok Debreczenből (elsőbbi zongorázni fog, utóbbi pedig énekel), a debreczeni dalegyet és Mándoky Béla. E névsor már maga is biztossítja a teljes sikert. A műsort közelebb egész terjedelmében közöljük s addig is főlhívjuk a közönség figyelmét a hangversenyre.

Csodaforrás. A dorogi határban van ez a csodaforrás, melyről ismét kezd beszélni a fama. Hajdanában nagy híre volt ennek, de most már kezdtek is feledni az emberek, mivel erősen sósúvíz vize egyszerre, egész váratlanul kiapadt belőle. Pedig egy időt, valami 8—9 évvel ezelőtt úgy ontotta a vizet, hogy egész nagy tó képződött belőle, mely magát Dorog városát is elöntéssel fenyegette, de aztán valami természetes folyást keresett magának, melyen lefolyt a Tiszába. Sokat beszéltek ez időtől arról a dorogiak, kik mindenhol próbálták azt elömlni, de munkájuk hiábavaló volt, mert az iszonyu zubogással bugyborékoló víz ismét csak felbugygyant, különös alakú, színű ismeretlen ázalagokat, növényecskéket, sajátos, s nem mindennapi nagyságú halacskákat, kisebb-nagyobb kigyócskákat hozva magával, voltak azok közt olyanok is, minőket csak tavoli tengerekben láthat, taláhat az ember. Nagy is volt a híre ez időtől a forrásnak, melyhez a buzgó dorogiak egy ízben ünnepi processiót is

hogy meg ne mozduljanak, bármilyen történések. Sokára hangos és valóban sziverehető nyávogás hallatszott, aztán egyszerre csend lőn. Az elsőt követte a második, harmadik, végre hatalmas terzetben egyesült a kandur és macska panaszos nyávogása. Pokoli hangverseny volt ez, olyan, minőt még nem hallott a környék. Az ablak kinyílt és az agglagény hangja szólt meg: Fogd, meg Hector! fogd meg!
— Pillanatban csakugyan megfogott valamit a kutya, de ez Szajás lábikrája volt s ez oly fájdalomt okozott, mintha nyársra húzták volna. Hangos segélykiáltásba tört ki, de most már emberi hangon. A hatalmas kutya azonban még jobban rárohant és éles fogaival még erősebben marcangolta a pörüljárt hasbeszélőt. Ez Köcsög nevé kiáltá, ki most már mindent tudott, s gyorsan leaakart jönni, de ajtaját nem bírta kinyitni.
— Segítsen Köcsög ur! Segítsen! kiáltá Szajás.
— Vigye el ajtóm elől a lomokat, akkor lejöhetek! viszonzá Köcsög.
Szajás Muki a mily gyorsan csak lehetett, elhárította a közlekedési akadályokat, de a kutya folyton nyomában volt. Köcsög hatalmas bottal kezében fogadta a hasbeszélőt. A kutya elkergette, de annál jobban elhúszagolta a pörüljárt hasbeszélőt, kinek fejétől a lábáig minden része kek-zöld lett.
Szajás Muki barátai azt hitték, hogy ez tréfa és talán a mulatsághoz tartozik, jót nevettek rajta. Kinyilatkoztatták, hogy ez volt a legnagyobb mulatság, mit életükben láttak. Valahányszor találkoztak, mindannyiszor megköszönték neki a szerzett élvezetet s kérték, hogy ismétlje e páratlan mulatságot, de Szajás Muki azóta lemondott hasbeszélői tehetségének további képzéséről.

vezettek; de aztán a mily váratlanul jött, oly váratlanul enyészett el is. Medre kiszáradt. A forrás nyílását kövekkel, földdel hányták be, s szinte nyoma vesztett, eltűnt különös fajta halával, kigyóival, növénykéivel együtt. Ides tova hat vagy hét éve is lesz már ennek. És most ez a föld rejtélyes mélyében keringő forrás a napokban ismét felfakadt, felbugygyant a régi helyen, csak hogy még nagyobb erővel, mint 9 évvel ezelőtt. Derék vastagságú sugarakban okádja a vizet az ég felé, óriási tavat képezve, mely most újabb elöntéssel fenyegeti az anélkül is lankás, mocsaras fekvésű Dorogot. A dorogiak természetesen meg vannak rőkönnyödvé, felé sem mernek menni az átkos emlékü csodaforrásnak, mely oly különös, eddig még soha nem látott viziszörnyekkel, halakkal, óriási kigyókkal, gyilkokkal van telve; de fővárosi tudósaink talán sokkal érdekesebbnek találják azt.

Műkedvelői előadás. A debreczeni iparos ifjak f. hó 24-én a Margit-fürdő dísztermében jótékony czélú műkedvelői előadást rendeznek a helybeli nőegylet pénztára javára. Szinre kerül a »Felső Klári« cz. népdráma, melynek rendezését Onodi Szabó Lajos vállalta el. A főbb szerepek következőleg vannak kiosztva:

- Aba András : Rózsási László.
- Fátyol Ferkó: Nagy Kálmán.
- Tenger Ádám: Jakab Sándor.
- Csik Vendel: Lovász Miklós.
- Abáné : Jelliga Mariska.
- Felső Klári : Iványi Irén.
- Viola Eva : Kovács Janka.

Az előadást táncvirágolom követi. A szereplők szorgalmasan tanulják szerepeiket s az előadás kiváló érdekűnek ígérkezik.

Tolvaj vér. Vén, részeges csavargó asszony Szabó Istvánné, ki ma délelőtt egy falusi kofától kenyeret akart lopni, de rajta vésztett. Bekísérték az I. ker. kapitánysághoz, a hol is az előszobában leültették, míg rája került a sor. De a tolvaj vér még e hivatalos helyiségben sem nyughatott. Tisztes, jól öltözött polgár asszony ült mellé, ki nem igen ügyelt a veszedelmes szomszédságra. Nyugodtan bóbiskált, várt ott. Majd szoknyája zsebéből kendőt vett elő, — nagyon náthás volt szegény. És a jó szomszéd a Szabó Istvánné használva ez alkalmat, bele nyult a tisztes polgárasszony zsebébe. Gondolta, talál benne vagy egy ötvenest, de biz az üres volt. Sőt a polgárasszony még észre is vette a rossz helyen kaparászó kezét, melyre nem épen a legszelidebben reá is üött. Így állították aztán a vén részeges csavargónő két ízbeni lopási kísérlet miatt a kapitány zöld asztala elé. A kapitány természetesen fogva fogta. És most a dutyiban hűsöl a tolvajvérű asszony.

A kacsintás tarifája. Mindennek megvan a szabad Amerikában a maga pontos és törvényes tarifája, még a szerelmes természetű kacsintásnak is. — Arra már volt eset, hogy egy-egy erőszakos rabolt csók értékét m. gyar bíróság is megbesülte a »kacsintás« fél javára, — mit szólna azonban magyar bíróságokhoz, ha X. vagy Y. kacsintással a panaszal járulna elébe, hogy tessék keményen megbüntetni Z. urat, mert az az ur szerelmesen merészelt reá kacsintani! New-Yorkban minap tényleg megtörtént, hogy egy földes ur embert a bírő két szerelmesölgyére való kacsintás miatt — 5—5 dollárnyi büntetésre ítélte. — A »szabad« Amerikában, úgy látszik, (okkal-móddal) minden lehetséges, nem »szabadd« azonban semmi.

Gyilkos hollandi. Ezuttal nem kétlábu emberi, hanem négylábu állat rémes cselekedetéről van szó. Szabolcsmegyei Szék-egyházán, a gróf Dégenfeld Gusztáv birtokán Les András 70 éves csikós ifj. Csillag B. hollandi bikájától a szó szoros értelmében agyon tapostatott. A megvadult bika a szerencsétlen agy csikóst felszarvalta, földre teperte s addig taposta, míg meg nem halt. A szerencsétlenségnek a pusztai cselédség közül több szemtanúja volt, de segítségére menni a vérben hörgő embernek senkinek merészkedett, mivel a bikának már ez nem első tette. Ezelőtt nem sok idővel épp így taposta agyon gondviselőjét, s csak nagy ügygyel bajjal tudták az emberroncsot eltávolítani. A csikós felnőtt fia a bikatulajdonosa ellen feljelentést tettek.

Bölcs Salamon — András. »Rendör, rendör!« A kiáltásra, szeméit merően a földre szegezve, hatvan-utca felé irányította lépteit a rendör. Két pörös fél gyűjtött ott maga köré rengeteg sokaságot.
— Adja elő a téj-nyálást! szolt a rendör az egyik vitázóhoz, a kinek férfitelére is asszonyi módra pörgött a nyelve.
— ez a kanári madár a kezemben az én tulajdonom.
— Hazudik a sátn! kiálotta fölpörösi hangon egy asszony, ki a kanári madarat a magáénak vallotta.
— Tessen csak megnézni ezt a madarat! szolt a férfi magasra tartva a sárgatollu lihegő kanarit, hát lehet-e ennek az asszonynak ilyen madara?
Bölcs Salamon András elgondolkozik egy minutumig s miután a téj-nyálással tisztában volt, átveszi a pörös madarat és szola ekképen:

— A csirkebettyár is szabacsságra vágyik, a gazdátlan kanári se alábbvaló a csirkebettyárnál. Ha bolond lesz majd visszatér ez a sárga veréb ahhoz, a kihez akar. Az lesz oszi! az igazi gazdája.
Mondá és szabadságra ereszté a kanári madarat.
A salomoni ítéletet a közönség zajosan megjelenezte.

A könyvkötők nyara. A könyvkötő iparosoknak az a panasza, hogy nyaruk rendszeren igen rossz: a tapasztalat azt bizonyítja, hogy az emberek, valamint bundát nem viselnek nyáron, úgy a könyveiknek sem szoktak nyáron kemény takarót adni: nem kötetnek könyveket. A kereskedelmi miniszter segíteni akar a könyvkötők baján s úgy intézkedett, hogy a hatóságok a könyvkötői munkát lehetőleg a nyári hónapokra adják ki, a mikor az iparosok alig vannak elfoglalva s a munka is olcsóbb. Ezenkívül még mást is akar a miniszter: fel akarja hívni a közsegeket, hogy a könyvkötő munkát lehetőleg nyáron végeztessék. Ez persze csak részben sikerülhet, miután az ember a könyvkötő munkával nem bánhat el úgy, mint a tengeri fürdővel.

Személyi hírek. Vecsey Imre polgármesteri titkár 30 napi szabadságra a reichenhalli (Bajországi) fürdőbe utazik. — Boczók Sámuel r.-főkaptány szintén megkezdte 2 havi szabadság idejét, helyettese Beér Kálmán III. ker. kapitány lesz.

Lefényképezett női uszoda. Pikkás esemény igazta a szolnokiakat. Az ottani női uszodába a tulajdonos beleegyezésével belopódzott egy amatőr fotografus fiatal ember és a hölgyeket különféle pozitúrákban lefényképezte. Körülbelül ötven főtértele volt már, mikor a hölgyek észrevették. Nincs az a krokodilus, a melynek — a felbukása nagyobb zavart idézett volna elő, mint az a fényképező masina, a mely egy meggondolatlan pillanatban mohón bujt ki a fejével az egyik kabinból. A hölgyek egymás hátán, keresztül-kasul futva rohantak ki a vízből az öltözőikbe és részint halaványan, részint bíborpirosan távoztak. Az eset a férfiak között vegyes érzelmeket okozott. Némelyek nevettek, mások dühösködtek s bottal keresik a fotografust. Gonosz nyelvek egyébként azt beszéltek, hogy azóta a nők egyrésze sürűbben látogatja az uszodát.

A bécsi magyar egyet segélyért folyamodott a városhoz. A hazafias irányú egyület, mivel már máskor is kapott segélyt, valószínűleg ezutal is megfogják segíteni.

Apróságok.
Papucs hős.
Beteg: Hát még sem hozzátok azt a vizet, a mit már többször kértem?
Feleség: Azt hittem, hogy félrebeszélés, mert oly parancsoló hangon kérted a vizet.

A kulisszák mögött.
Igazgató (egyszersmind sugónó): Hol van a lövéshez való alma?
Rendező: Fölfalta Tell, mert még ma nem kapott előleget.

Kaszárnyában.
Káplár: Hallja maga, maga Szabó, ha maga olyan hosszú volna, a milyen ostoba, hát a holdra ülhette és a napnál gyujthatna a szivarjára.

Megtorlás.
Szatóc: Mit viszel itt fiam?
Bandi (asztalos fia): Sajtot.
— Hol vetted?
— Molnárnéknál.
— Miért nem jöttél hozzám?
— Maga sem rendel nálunk koporsót.

Hal és hus. A marhahús és a hal emészthetőségét megfigyelve egy angol természetbuvár, kinek negyven év óta főtlapláléka a marhahús és a hal, a következő összehasonlítást adja: Mindkettő könnyebben emészthető nyersen. A főzés nehezítő hatása az emésztésre feltünőbben áll elő a marhahuson. Minél tovább főzzük a húst, annál több munkájával jár a emésztőszerveknek a peptonizálása; a halak húsát a füstölés könnyebben emészthetővé teszi, míg a marhahúst nehezebben feldolgozhatóvá. Kevés zsir a husban még előnyösebb viszonyokat ad az emésztésre, mert az izomnyalábok közé ékelte zsirgolyócskák a különben jól összeálló szövetet meglazítják, — az emésztő nedvek számára könnyebben hozzáférhetővé teszik.

Perzsia kétlábu szamarai. A perzsa sah nem réziben meghagyta első miniszterének, hogy vétesse lajstromba mindazokat a szamarakat, a kik Perzsiában állami tisztséget viselnek. A vezir neki feküdt a munkának és a végtelen hosszú lajstrom élére mindenek előtt a sah nevért írta. A sahnak éppen jó napja lehetett, mert nem vette zokon a világos czélzást, — hanem csak tudni akarta, — hogy miért tartja őt a miniszter számarnak. Felség, mondta a vezir, be kellett önt inrom a lajstromba, mert ön egy pár nap előtt óriási összegeket bizott, néhány kétes híri emberre, hogy lovakat vásároljanak a külföldön. A lókupezsek nem fognak többé visszajönni. — És ha mégis visszajönnék? — Akkor kitöröm fölséged nevé a lajstromból és a lókupezsekét iroma helyébe. Si non e vero, e ben trovato.

Szalmaözvegy hercege. Konstantin orosz herceg néhány napig ugyancsak kedélyesen mulatott Berlinben. A herceg tulajdonképen Wiesbadenben nyaral feleségével. De onnan néhány nap előtt, állítólag »diplomáciai ügyben« a Spree melletti Athenbe utazott. Tulajdonképen czélya az volt a hercegnek, hogy mint szalma-özvegy, néhány napig szabadon »murizhasson« a német metropolisban. K. herceg, habár nem is fiatal, mégis ugyancsak erősen csapta a szelet egy fekete szemű szőke bécsi szépségnek. A hölgyecske

egy ott hangversenyző bécsi női-zenekar tagja s a hercegen kívül még egy bolond anglus is ostromolta örök szerelmével. — Minap azután a herceg és a »konkurrens« közt összeütközésre került a dolog. — A herceg neje is jártas lévén »diplomáciai ügyekben«, gyanakodni kezdett s egészen váratlanul Berlinbe érkezett A hercegné megdudta, mivel folytat férj-uram »diplomáciai tárgyalásokat« s éppen akkor lepte meg a férjét, mikor ez remek rózsacsokrot akart átnyújtani a bécsi szépségnek. Egy megvető pillantás a kárörvendő anglus felé s a herceg megkezdte a »visszavonulást.« Még az esti vonattal elhagyta szalma-özvegy »hóstitteinek« színhelyét.

Debreczeni ingatlanok forgalma.

Julius 2-től július 16-ig.
Szöllösi József és neje Kuzsnik Juliánna veszik, Kerekgyártó Balintné Sarkadi Juliánna csonka-utca 3181 sz. házat 1200 frtért.
Nagy József és neje Gyenge Mária veszik, Váradi Ferenc és neje Csáthó Zuzsánna köntös-kerti szöllőjét 1330 frtért.
Fogarasi Eszter veszi Miskolczy Ottilia Szentimrey Györgyné és Miskolczy Lajos n. cserai kaszálóját 563 frtért.
Tikász István és neje Szabó Zuzsánna veszik Budán Gábor és társai varga-kerti szöllőjét 400 frtért.
Tar János és neje Budai Sára veszik Hegedűs István és neje Simay Berta ondódi földét 900 frtért.
Bornyász József veszi a debreczeni iparos tanoncok ösztöndíj-alapja tulajdonát tevő n.-várad-utcai 3484 sz. házat 2500 frtért.
Szarvas Ferenc és neje Kerekes Juliánna veszik Fehér Klára Nagy Józsefné és társai kis-mester-utcai 1179 sz. házat ondódi földével 2600 frtért.
A debreczeni izraelita hitközség statusquo ante — veszi Szikszay József Szécheny-utcai 1784 sz. házat 18.500 frtért.
Györfi Ferenc és neje Seres Sára veszik Fehér Klára Nagy Józsefné és társai újföldét 369 frt 43 krért.
Kéri József és neje Kozák Mária veszik, Horváth Gábor és Horváth Mária Erdei Gáborné varga-kerti szöllőjét 310 frtért.
Orgován János és neje Kecskés Katicza veszik Dávid Mihályné Vertesi Zuzsánna temető-utcai 3656 sz. házat újföldével 2700 forintért.
Döbröndi István és neje Tóth Zsuzsánna veszik Schreier József és neje Fábian Mária sesta-kerti szöllőjét 675 frtért.
Nagy Sándor és neje Korondai Juliánna veszik Geréby Fülöp homok-kerti szöllőjét 120 frtért.
Kaszanyiczky Endre és neje Szabó Teréz veszik Horváth György ebési tanya birtokát 19.500 frtért.
Kauffmann Emmanuel és neje Weimann Eszter veszik özv. Kőkenyesy S. Draskovics Karolina burgondia-utcai 38 sz. házat ondódi földével 5700 frtért.
Erdélyi János és neje Varga Juliánna veszik Fehér Klára Nagy Józsefné és társai újföldét 288 frt 83 krért.

TÖRVÉNYSZÉK

A bolgár minisztergyilkosok. Sofia, jul. 19. A törvényszék 10 órai tanácskozás után a következő ítéletet hozta: Milarov, Popov, Georgiev és Kazualov Sándor vádlottak halálra ítéltettek; Wassiljev, Djudjev és Bokekgw 9 évi fogságra. Stoikov 16 havi fogságra. Lezatovot szintén halálra ítélték, de a büntetést azonnal átvaltoztatták 5 évi börtönrre. Karavelov 5 évre, Kitanter 3 évre s Velikov 15 havi fogságra ítéltettek. Kazualov Gregor, Makedonski, Molov, Krastojanov, Nojarov és Milkov vádlottakat felmentették.

Értesítés.

Van szerencsém t. vevőimnek szives tudomására hozni, hogy üzletem **f. évi július hó 24-től kezdve szeptember hó 18-ik napjáig** **vasár- és ünneppapokon zárva marad;** szombaton azonban este 7/2 óráig nyitva van. — Magamat további jóindulatába ajánlva maradtam Debreczen, 1892-ik év július havában teljes tisztelettel **Neidlinger G.** (209.) 1—2.

Közgazdaság.

Az aratásról szóló utolsó jelentésünk óta közzétett hivatalos kimutatás úgy buzában, mint rozsban érzékeny apadást jelez. Sok vidéken már folyik a nyomtatás és csépelés és az éremény igen kedvezőtlen. Ritka, igen szörényes az öt hat mmázsás eredmény, de annál sűrűbb a 4, 3 és két mmázsányi hozam. Csak

aratás közben tapasztalta már a gazdaközön-
ség. Asszalt össze a nagy hőség a szép magot,
mint silányította fölpre köd és rozsdá a szép
reményekkel kecsegtető kalászokat. Az ered-
mény legtermékenyebb és legfontosabb vidéke-
inken silány a Tiszavidékről, Bácság és a
Bácskából naponta rosszabb hírek érkeznek.
Fejérmegyéből is felhangzik már a családás
panasz, úgy, hogy tovább nem ketelkedhetünk
abban, hogy termésünk átlaga nem lesz kie-
légitő, hanem csak alig közepes.

Kőhínyt sertésátlal

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
Julius 19.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1.
Óreg nehéz (páronként 300—400 kg-on felüli súlyban)
43.—44.— 2. Óreg közép (páronként 300—400 kg-
súlyban) 42.—42.50 3. Fialat nehéz (páronként 320
kg-on felüli súlyban) 44.50—45.— 4. Fialat közép (pá-
ronként 251—320 kg, súlyban) 45.—46.— 5. Fiala-
könyű (páronként 250 kg-ig terjedő súlyban) 47.—
47.50 II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280
kg-on felüli súlyban) 42.50—43.50 7. Közép (páronként
220—280 kg, súlyban) 44.—45.— 8. Könyű (pá-
ronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 46.—47.50— III.
Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kg-on felüli súlyban)
45.50—46.— 10. Közép (páronként 220—260 kg, suly-
ban) 45.50—46.— 11. Könyű (páronként 220 kg-ig ter-
jedő súlyban) 46.—46.50— Sertés létszám: július 18
napján volt készlet 151,491 darab. A hizott sertés-
üzletirányzata: változatlan. — Hizaláni való
sértés 15.— 17.—, malacz (4—11 hónapos korban)
felhajtott 2139 drb.

Budapesti gabonatözsde. Julius
20-án. Buza máj—jun. 8.— pénz 8.— áru, őszre
8.12 pénz, 8.14 áru. — Tengeri 1892 juli.—
aug. 4.86 pénz, 4.88 áru. Zab tavaszra —
pérez, — áru, őszre 5.47 pénz, 5.49 áru. —
Káposztarepce aug.—szept. 11.25 pénz, 11.35
áru.

VASUTI MENETREND.

1892. május hó 1-től.	
Debreczenből indul:	
Budapest—Nagy-Várud felé	reggel 8 ó. 40 p. déli 12 ó. 52 p. este 10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután 3 ó. 40 p.
Szatmár felé	délután 3 ó. 24 p. este 7 ó. 45 p. éjjel 3 ó. 09 p.
Miskolcz felé	délután 3 ó. 45 p. délután 3 ó. 35 p. este 7 ó. 35 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5 ó. 48 p. 6 ó. 04 p.
„ vásártérről	délután 3 ó. 19 p.
„ máv-ról	3 ó. 38 p.
„ vásártérről	3 ó. 38 p.
Füzes-Abony felé máv-ról	reggel 4 ó. 15 p.
„ vásártérről	4 ó. 32 p.
Ohat-Köcsig máv-ról	délután 5 ó. 10 p.
„ vásártérről	5 ó. 24 p.
Debreczenbe érkezik:	
Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől reggel	2 ó. 44 p.
„ Budapest felől délután	3 ó. 09 p.
„ gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
Csak Nagy-várud felől reggel	7 ó. 42 p.
Szatmár felől reggel	8 ó. — p.
„ délután	12 ó. 29 p.
„ este	10 ó. 16 p.
Miskolcz felől reggel	8 ó. 07 p.
„ déli	12 ó. 36 p.
„ este	7 ó. 20 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérre	reggel 8 ó. 03 p.
„ máv-ra	8 ó. 17 p.
„ vásártérre délután	5 ó. 46 p.
„ máv-ra este	6 ó. 03 p.
Füzes-Abony felől vásártérre	délután 5 ó. 23 p.
„ máv-ra	5 ó. 37 p.
Polgár-Ohat-Köcsig vásártérre	reggel 8 ó. 12 p.
„ máv-ra	8 ó. 27 p.
Budapestről—Debreczenbe indul:	
Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este	7 órakor.
(Egység vasuti— zóna — idő szerint.)	

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

5522.

1892.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város ménéséből
**9 darab — Nóniusz állami mén-
nel fedezett — kancza** a debreczeni
1892. évi augusztusi országos lóvásárban
14-én délelőtt 9 órakor szóbeli árlejtés
utján el fog adni.

Debreczen, 1892. július 16.

(310.) 1—2. **A városi tanács.**

REGEDI

tiszta alkalikus savanyúvíz
Regjobb asztali és üdítő-ital,
kipróbált gyógyszer köhögés, torokbe-
tegségek, gyomor- és hólyaghurtnál.
Ismeretesek minden elarusító he-
lyen, valamint a rademni fürdő-igaz-
gatóságnál (Stájerország) kaphatók.
Elarusítók kerestetnek.

(155.) 9—20.

283. szám.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel
közölni teszi, hogy a h.-bösszörményi
kir. járásbírósg 1892. évi 1033. P. sz.
végzése következtében Márk Endre ügy-
véd által képviselt Ferenczi Gábor h.-
bösszörményi lakos javára Ercsey Kálmán
és neje ellen 1200 frt — kr s jár. ere-
jég foganatosított kielégítési végrehajtás
utján lefoglalt és 1477 frt 45 kr-ra be-
csült bolti cikkek, házi-butorok és ma-
gán követelésekből álló ingóságok, nyil-
vános árverés utján eladtnak.
Mely árverésnek a h.-bösszörményi kir.
bírósgnak 2814/1892. számú végzése
folytán 1200 frt tőkekövetelés, ennek
1892. évi február hó 29-ik napjától járó
8% kamatai és eddig összesen 52 frt
50 krban bíróság már megállapított költ-
ségek erejéig H.-Bösszörményben, végre-
hajtást szenvedőknél leendő eszközzésére
1892-ik évi **július hó 29-ik napjá-
nak délelőtt 9 órája** határidőül ki-
tűztetik és ahhoz a venni szándékozók
ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg:
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígér-
nek becsáron alól is eladni fognak.
Kelt H.-Bösszörmény, 1892. évi július
hó 10-ik napján.

Bódogh

kir. bírósági végrehajtó.

(312.) 1—1.

Szöllő gazdák figyelmébe!

Peronospora ellen való
permetezéshez
AZURINT

feloldva üvegszámra
ugy **RÉZGÁLICZOT,**
jegeczes **SZÓDÁT**
igen jutányos árban ajánl
Rickl József Zelmos.

(3.) 55

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„KEGYELET”

Piac, kereskedelmi palota a megyeház mellett.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni,
hogy volt társam **Fischer János urnak az üzletből tör-
tént kilépése folytán, intézetemet egészen más alap-
elvekre fektettem** és azt a legszebb és a mai kornak megfe-
lelő berendezésekkel szereltem fel,

az árakat pedig majdnem felényire szállítottam le,

miről is a n. é. gyászoló közönség meggyőződést szerezhet.

Temetések rendezését helyben vagy vidéken,

hulla szállítást minden irányban

legjutányosabban elvállalok és azt a legnagyobb pontos-
sággal teljesítek.

Legfőbb törekvésem leendő pontos, gyors és lelkiismeretes
kiszolgálásom, hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem,
melylyel visszaélni nem fogok soha.

Kérve a n. é. közönség becses támogatását és pártfogását
s én biztosítom a legjutányosabb kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

(275.)

10—20.

Ércz- és művirág-koszorúk, szalag-felirat minden kivételben.

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-szatin
vászna, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
SZABÓ LAJOS FIAI
cégnél.

(171)

Leszállított árúk az egész idény alatt.

65—